

BÀI GIÁO LÝ NGÀY THỨ TƯ (8A 43)

ĐỨC TRINH NỮ MARIA: TÔI NG THÁNH CHA ĐỨC TIN VẮNG LỜI.

ĐỨC THÁNH CHA BENEDICTUS XVI

Anh Chị Em thân mến,

trong cuộc hành trình Mùa Vọng, Đức Trinh Nữ Maria chiêm ngắm đấng vua và đức biết, như là người, với một phẩm tính duy nhất, đã đón chờ các lời hứa của Thiên Chúa để thực hiện, bằng cách đón nhận trong đức tin và trong thân xác của mình chính Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, trong trạng thái hoàn toàn vâng phục thánh ý Chúa.

Hôm nay tôi muốn được cùng Anh Chị Em suy niệm về đức tin của Mẹ Maria, khi đi đầu tiên mà uchiếm các phẩm chất Truy tìm Tin.

- " Chaire kecharitomene, ho Kyrios meta soto " (Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Thiên Chúa cùng bà " (Lc 1, 28).

Đó là những lời - được tác giả Phúc Âm Luca ghi lại - mà bằng những lời đó thiên thần Gabriel thốt lên với Mẹ Maria.

Nhìn thoáng qua đầu tiên, tiếng " chaire , vui mừng lên " có vẻ như một lời chào hỏi thông thường, nhưng dùng trong thế giới Hy Lạp.

Những lời vâng kìa, nếu chúng ta đọc lên trong bài ca như truyện thánh Kinh, có một ý nghĩa sâu đậm hơn.

Chính tiếng nói hiên diện đến bên trong văn bản Cựu Ước Hy Lạp và luôn luôn được hiểu như là lời loan báo tin vui Đấng Cựu Thời đến:

- " Reo vui lên, hỡi thiều nữ Sion, hò vang dấy đi nào, nhà Israel ! Hỡi thiều nữ Giêrusalem hãy nở còng phởn khời " (Soph 3, 14).

- " Hỡi đót đai, đấng sả, hãy hoan hỷ vui mừng, vì Thiên Chúa đã làm những việc lớn lao " (GI 2, 21).

- " Nào thiều nữ Sion, hãy vui mừng hoan hỷ ! Hỡi thiều nữ Giêrusalem hãy vui sướng reo hò! Vì kìa Đấng Vua của người đang đến với người: Người là Đấng Chính Trưc, Đấng Toàn Thời, khiêm tốn người trên lòng lả, một con lả con vờn còn theo mả " (Zc 9, 9).

- " Hãy vui lên, hãy nhậy mừng, hỡi thiều nữ Edom, đang cớ người trong miền đót Uz: chén lồi đình rừi cũng đến lờ t người phởi u người, say người t người, người cũng sả t lờ t trờn " (Lam 4, 21).

Như vậy lời chào hời của thiên sả đến với Mẹ Maria là một lời mời gọi hãy vui mừng, một niềm vui mừng sâu đậm, loan báo niềm sả hiên hời trên thế giới và giới hời của cuộc sống, của đau khổ, của cái chết, của lòng độc ác, của âm mưu ác có vẻ như làm đen tối ánh sáng của Thiên Chúa đã kết thúc.

Đó là lời chào hời đánh dấu thời điểm khời đến của Phúc Âm, Tin Mừng.

1 - Những từ sao Đấng Maria được mời gọi hãy vui mừng như vậy ?

Câu gì i đáp chúng ta g p đ c trong ph n th hai c a l i chào:

- " Thiên Chúa i cùng bà ".

Cũng v y, i đây đ hi u đ c rõ ràng ý nghĩa c a l i di n t , chúng ta ph i quay v C u c.
Trong sách Sophonia, chúng ta g p đ c cách phát bi u n y ":

- " Hãy vui m ng lên, h i thi u n Sion... Vì Vua Israel là Thiên Chúa đang i gi a nàng... Đ c Chúa, Thiên Chúa c a nàng i gi a nàng là Đ ng C u Đ toàn năng " (Soph 3, 14-17).

Trong nh ng l i v a k có hai l i h a đ c h a cho Israel, cho thi u n Sion:

- Thiên Chúa đ n nh là Đ ng C u Đ

- và s c ng gi a dân Ng i, trong đ ng i thi u n Sion.

Trong cu c đ i tho i gi a Đ c Maria và thiên s , chính l i h a đó đ c th c hi n: Đ c Maria đ c đ ng hoá v i dân đã thành hôn v i Thiên Chúa, M th t là Thi u N Sion đích th c; n i M s mong đ i l n đ n quy t đ nh c a Chúa đ c hi n th c, n i M Thiên Chúa h ng s ng c ng .

Trong l i chào h i c a thiên s , Me Maria đ c g i là " Đ ng Đ y Ân Phúc ".

Trong ngôn ng Hy L p, " ân phúc ", charis, cũng phát xu t t nguyên ng " vui m ng " (chaire).

Trong cách di n t n y cũng xác đ nh rõ ràng h n n a ngu n m ch s vui m ng c a M Maria: ni m vui m ng thoát xu t t ân phúc, t c là có nguyên c i t vi c thông hi p v i Chúa, t m i liên h s ng đ ng v i Ng i, đ c là n i c ng c a Chúa Thánh Th n, đ c đ ng tác c a Chúa hoàn toàn u n n.

M Maria là t o v t m t cách đ c nh t đã m c a cho Đ ng T o Hoá c a mình, đ t mình vào tay Ng i, không gi i h n.

M hoàn toàn s ng vì và s ng trong m i liên h v i Chúa; trong thái đ l ng nghe, đ c tâm đón nh n các đ u ch c a Chúa trong cu c hành trình c a dân Ng i.

M Maria hôi nh p vào m t dòng l ch s đ c tin và hy v ng vào các l i Chúa h a, c u t o nên đ i s ng c a mình.

Và M t do đ t mình vâng ph c đ i v i l i đã nh n đ c, đ i v i thánh ý trong đ c vâng l i c a đ c tin.

Tác gi Phúc Âm Luca thu t l i bi n c M Maria b ng đ c tính song song t nh đ i v i bi n c Abraham.

Nh v Đ i T Ph là cha c a nh ng ai tin, đã đáp ng l i l i kêu g i c a Chúa

- ra kh i mi n đ t trong đó ngài đang s ng, ra kh i nh ng b o đ m an ninh c a mình,

- đ kh i đ u m t cu c hành trình h ng v m t vùng đ t xa l và ch có trong tay l i Chúa h a. Cũng v y Đ c Maria hoàn toàn tin t ng vào l i đ c s gi Chúa báo cho và nh v y M là m u g ng và là M c a m i tín h u.

2 - Tôi muốn được nhận mình để nhận phần thưởng khác: đó là thái độ mở rộng tâm hồn mình ra cho Chúa và được tác của Ngôi Lời trong đức tin, kể cả yếu tố còn tăm tối.

Mọi liên hệ giữa con người và Thiên Chúa không xoá bỏ đi được những cách giữa Đấng Tạo Hóa và tạo vật, không loại bỏ đi những gì mà Thánh Tông Đồ Phaolô xác nhận trong sách khôn ngoan sâu thẳm của Thiên Chúa:

- " Sự giàu có, khôn ngoan và thông suốt của Thiên Chúa sâu thẳm dường nào ! Quyết định của Ngôi Lời, ai dò cho thấu ! Đấng Ngài là Ngôi Lời, ai theo dõi được " (Rom 11, 33).

Những chính ai - như Mẹ Maria - hoàn toàn mở rộng mình ra cho Chúa, có thể đạt đến việc chấp nhận ý muốn của Chúa,

- mở cho ý muốn đó có bí nhiệm,

- mở cho những khi ý muốn đó không hợp với ý của mình và mất lòng vì guồng dâm thù qua tâm hồn mình, như ông Simeon sẽ tiên đoán cho Đức Maria, lúc Chúa Giêsu được trình diện trong Đền Thờ :

- " Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Israel ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chông bóng; và như vậy, như nghĩ tới thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, mất lòng vì guồng dâm thù tâm hồn bà " (Lc 2, 34-35).

Cuộc hành trình đức tin của Abraham gồm có

- lúc vui mừng, vì được ban cho con Isaac,

- nhƣng cũng có lúc tƣi tƣm, khi phƣi trèo lên núi Moria đƣ thƣc hiƣn mƣt đƣng tác nghƣ ch thƣng: Thiên Chúa đòi ông phƣi hy sinh đƣa con mà Ngƣƣi mƣi ban cho ông.

Trên núi, thiên sƣ ra lƣnh cho ông:

- " Đƣng có giƣ tay hƣi đƣa trƣ, đƣng làm gì nó. Bƣy giƣ Ta biƣt ngƣƣi là kƣ kính sƣ Thiên Chúa: đƣi vƣi Ta, con cƣa ngƣƣi, con mƣt cƣa ngƣƣi, ngƣƣi cũng chƣng tiƣc ! " (Gen 22, 12).

Lòng tin tƣng vào Thiên Chúa trung thành vƣi lƣi hƣa cƣa Abraham không giƣm thiƣu đi, ngay cƣ lúc lƣi Ngƣƣi trƣ thành bí ƣn và khó hiƣu, đƣng nhƣ không thƣ chƣp nhƣn đƣc.

Cũng vƣy đƣi vƣi Mƣ Maria,

- đƣc tin cƣa Mƣ sƣng niƣm vui Truyƣn Tin,

- nhƣng cũng trƣi qua lúc tƣm tƣi cuƣc cuƣc chƣu đƣng đƣnh cƣa Con, đƣ đƣn đƣc ánh sáng Phƣc Sinh.

Cuƣc hành trình đƣc tin cƣa mƣi ngƣƣi chúng ta cũng không khác gì:

- chúng ta gƣp đƣc nhƣng thƣi đƣm ánh sáng,

- nhƣng chúng ta cũng gƣp nhƣng đƣn đƣng trong đó đƣng nhƣ Chúa vƣng mƣt, sƣ thƣnh lƣng cƣa Ngƣƣi đƣn đƣng trên trái tim cƣa chúng ta và ý muƣn cƣa ngƣƣi không hƣp vƣi ý muƣn cƣa chúng ta, vƣi nhƣng gì mà chúng ta muƣn.

Những chúng ta

- càng mạnh mẽ những chúng ta nhìn ra bao nhiêu vẻ đẹp Chúa, chúng ta đón lấy niềm đức tin, hoàn toàn lòng trông cậy cậy chúng ta vào Ngài - như Abraham và như Mẹ Maria -

- thì Ngài càng làm cho chúng ta có khả năng, vẻ đẹp hi vọng niềm cậy a Ngài, sống mạnh mẽ trong thái độ a đức sống trong an bình và chắc chắn niềm vui lòng trung thành và tình yêu thương của Ngài.

Những đức u đó có nghĩa là phải ra khỏi chính con người của mình và khỏi các đấng án định của mình, để cho Lời Chúa trở thành nguồn đèn hướng dẫn tâm hồn và hành động của chúng ta.

3 - Tôi cũng muốn đức cớ đức ngài thêm trên một phụng vụ đức ngài lên trong các đấng đức ngài thu thập và vẻ đẹp niên thiêu của Chúa Giêsu, đức cớ Thánh Luca thu thập ngài.

Mẹ Maria và Thánh Giuse đem con đi Giêrusalem, đến Đền Thờ, để trình diện Con và tiến dâng Con cho Chúa, theo Luật Moisen dạy bảo:

- " Khi đã đến ngày lễ thanh tẩy của các ngài theo luật Moisen, bà Maria và ông Giuse đem Con lên Giêrusalem, để tiến dâng cho Chúa, như đã chép trong Luật Chúa rằng: " Mọi con trai đến tuổi lễ phải dâng của lễ theo luật Chúa truyền, là một đôi chim gáy hay một cặp bò câu non " (Lc 2, 22-24).

Đấng tác đó của Thánh Gia Thờ còn có một ý nghĩa sâu đậm hơn nữa, nếu chúng ta biết đức cớ ánh sáng khoa Phúc Âm học về Chúa Giêsu lúc lên mười hai tuổi, mà sau ba ngày tìm kiếm, đức cớ gặp ngài trong Đền Thờ đang tranh luận về các kinh sách.

Trước các nỗi lo âu của Mẹ Maria và Thánh Giuse:

__ " Con ơi, sao con lại xa rời cha mẹ như vậy ? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải tìm kiếm con ! " (Lc 2, 48),

Chúa Giêsu (mẹ ơi hai tuối) đáp lại bằng một câu trả lời bí nhiệm:

- " Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bên phần nào nhà của Cha con sao? " (Lc 2, 49).

Nghĩa là trong gia đình của Chúa Cha, trong nhà Chúa Cha, Chúa Giêsu có bên phần là một đứa con.

Mẹ Maria phải canh tân sâu xa lại đức tin khi Mẹ thưa " xin vâng " trong lúc Truyền Tin. Mẹ phải chấp nhận Chúa Cha có quyền ưu tiên trên Mẹ và chính đáng trên Chúa Giêsu, phải biết ơn cho đứa con mà Mẹ đã sinh ra đó , để cho Ngôi Lời nhập thể sống trong Mẹ.

Và tiếp theo trả lời " xin vâng " của Mẹ Maria theo ý muốn của Thiên Chúa, trong đức vâng lời của đức tin, đức tin lập lại trong cuộc sống đời của Mẹ , cho đến thời điểm khó khăn nhất, đó là thời điểm Thánh Giá.

4 - Trở về những điều xưa kia , chúng ta có thể đặt câu hỏi làm sao Mẹ Maria có thể sống cuộc hành trình này bên cạnh Chúa Con với một đức tin sắt đá như vậy, cả trong những lúc tăm tối, mà không mất đi lòng tin cậy vào đức ng tác của Thiên Chúa ?

Có một thái độ nào trong mà Mẹ Maria hành xử trước những gì xảy ra trong cuộc đời của Mẹ .

Trong lúc Truyền Tin, Mẹ cảm thấy bối rối khi nghe các lời của thiên sứ - đó là mối lo sợ mà con người gặp phải, khi đức tin sống hiện diện của Thiên Chúa chạm đến - những không phải là thái độ của ai sẽ hẳn trước những gì Thiên Chúa có thể đòi hỏi.

Maria suy nghĩ, tại sao ý nghĩa của lời chào hỏi đó :

- " Nghe lời này, bà rất bối rối, và tại sao lời chào như vậy có nghĩa gì " (Lc 1, 29).

Từ ngữ Hy Lạp được dùng trong Phúc Âm để diễn nghĩa thái độ " suy nghĩ , dialogizeto " làm chúng ta liên tưởng đến ngôn ngữ nguyên ngữ của lời " đối thoại, dialogue ". Điều đó có nghĩa là

- Maria đi vào cuộc đối thoại thân tình với Lời Chúa đã được truyền tin cho Mẹ ,

- Mẹ không nhìn nhận diện lời loan báo đó,

- nhưng là đang lo lắng, để cho lời đó thâm nhập vào lý trí và tâm hồn mình, để hiểu được Chúa muốn điểu gì với Mẹ , ý nghĩa của lời loan báo.

Một từ tiếng Hy Lạp khác liên quan đến thái độ của tâm của Mẹ Maria trước hành động của Chúa , chúng ta gặp được - vâng trong Phúc Âm Thánh Luca - lúc Chúa Giêsu được sinh ra, sau cuộc thăm viếng của các mục đồng.

Phúc Âm xác nhận rằng:

- " Còn bà Maria thì hằng ghi nhớ mọi kỳ diệu, và suy đi nghĩ lời trong lòng " (Lc 2, 19).

Từ ngữ Hy Lạp ám chỉ về điều mà chúng ta có thể nói là " symballon ", chúng ta có thể nói là " Maria " để tất cả sự kiện này chung với nhau " trong tâm khảm mình, nhưng điều đã xảy ra cho mình:

- đọc tất cả những câu, mọi người nói, mọi sự kiện vào bên trong tất cả

- và so sánh các sự kiện đó, ghi nhớ gìn giữ, bằng cách nhận biết rằng điều do ý muốn của Thiên Chúa mà đến.

Maria không dùng lời để hiểu biết tiên khải phiến đến những gì xảy ra trong đời Maria,

- những biết nhìn vào chiều sâu các biến cố kêu gọi mình,

- đến gần chúng ta,

- chúng ta đến như chúng

- và chúng ta nhận biết mình hiểu biết được, nếu có được tin báo chúng cho.

Chính đức tính khiêm nhường sâu xa đức tin vâng lời của Maria, làm cho Maria góp phần vào mình chúng ta những gì mình không hiểu được và hành động của Chúa, để cho Chúa mở lý trí và trái tim cho mình:

- " Phúc cho người đã tin vào việc thánh hiên của Lời Chúa " (Lc 1, 45).

Đó là lời người bà con Elisabeth đã thốt lên.

Chính vì nhận được tin, mà tất cả các thánh nữ đều gọi Maria là người có phúc.

Các b^on thân m^on, L^o Sinh Nh^ot tr^ong th^o c^oa Chúa, mà m^ot ít lâu n^oa chúng ta s^o c^o hành m^ong, m^oi g^oi chúng ta hãy s^ong lòng khiêm nh^ong và vâng ph^oc n^oy c^oa đ^oc tin.

Vinh quang Thiên Chúa

- không t^o hi^on trong chi^on th^ong kh^oi hoàn và trong quy^on l^oc c^oa m^ot vì vua,

- không chi^ou to^o ra trong m^ot th^o tr^on th^oi danh, trong m^ot dinh th^o nguy nga,

- mà có n^oi c^ong^o trong đ^o m^ot trinh n^o, m^oc kh^oi mình ra trong s^o khó nghèo c^oa m^ot con tr^o.

Quy^on l^oc toàn năng c^oa Thiên Chúa, c^o trong đ^oi s^ong chúng ta cũng v^oy, hành đ^ong v^oi s^oc m^onh, th^ong là s^oc m^onh yên l^ong, c^oa chân lý và tình yêu.

Nh^o v^oy, đ^oc tin nói v^oi chúng ta, quy^on năng b^ot t^o v^o c^oa C^ou Tr^o (Giêsu) sau cùng th^ong ti^ong ^on ào c^oa quy^on l^oc th^o gi^oi.

Ph^ong đ^och t^o nguyên b^on Ý Ng^o : Nguy^on H^oc T^op.

(Thông t^on www.vatican.va, 19.12.2012).